P-III-1815

Prețul unui exemplar 5 Lei.

Serviciul-Mondial

Corespondență internațională pentru studiul problemei jidovești.

K/0075

Nr. II/11 — 1. Iunie 1941.

P.122739

Cuprinsul:

Director: Dipl. Ing. A. Schirmer.
Redactor şef: Erich Schwarzburg.
Adresa: "Welt-Dienst" Frankfurt am Main, Postschliessfach 600.

Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarea sursei. ("Welt-Dienst" Frankfurt am Main) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

Abonamentul:
Pe jumătate an 3 RM
Pe un an 6 RM
(sau contravaloarea)
A se menţiona ediţia în limba dorită.

Apare la Frankfurt a. Main

Plăţi în Germania la:
Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt am Main

sau Postscheck-Konto: Frankfurt am Main Nr. 6201

Apare de două ori pe lună în 11 limbi.

Ediţia germană:
Welt-Dienst

Ediţia engleză:
World-Service

Ediţia franceză:
Service Mondial

Ediţia rusească:
Міровая Служба

Ediţia ungurească:
Világ-Szolgálat

Ediţia spaniolă:
Servicio Mundial

Ediţia olandeză:
Wereld-Dienst

Ediţia românească:
Serviciul Mondial

Ediţia daneză:
Verdens-Service

Ediţia norvegiană:
Verdens-Tjenesten

Ediţia suedeză:
Världs-Service

— 1 —

La moartea lui Sergej Sergijewici Nilus.

La 11 Ianuarie 1941 a decedat în urma unui atac de cord la Kuzmy lângă Glowno (Guvernamentul General) administratorul de moşie Sergej Sergijewici Nilus. Născut în 1883 el a fost singurul fiu al lui Sergej Alexandrowici Nilus, care a devenit cunoscut în lumea întreagă prin publicarea "Protocoalelor Inţelepţilor Sionului". Decedatul a fost jurist, totodată poseda perfect câteva limbi. Lui i se datoresc importante amănunte privitoare la originea Protocoalelor. El a fost martor atunci, când în Iunie 1901 vecinul de moşie al tatălui său, Maiorul Suchotin, i-a predat acestuia manuscrisul Protocoalelor. Fiind mai târziu emigrant rus, el nu avu voe să activeze politic în fosta Polonie. El totuşi s'a declarat de acord să fie prezentate la procesul dela Berna în jurul "Protocoalelor Inţelepţilor Sionului" declaraţiile sale scrise. Aceste declaraţii au contribuit într'o însemnată măsură la demascarea ţesăturii de minciuni a martorilor jidani dela proces, dând până la sfârşit procesului o întorsătură favorabilă cauzei anti-jidoveşti.

(Serviciul-Mondial)

— 2 —

A fost descoperită armata voluntarilor jidani!

Odată cu începerea actualului război presa mondială jidovească a început să publice cele mai variate ştiri despre înfiinţarea unui corp voluntar compus din jidani. Cel mai sublim ideal al acestui corp de voluntari jidani s'a spus că ar fi înfrângerea nimicitoare a armatelor naziste. Dupăcum a anunţat ziarul "New York World Telegram" guvernul britanic a dus anul trecut cu grupul sionist "New Zionist Organisation" tratative în vederea înfiinţării unei armate jidoveşti de mai întâi 100 000 oameni, armată care până la sfârşit avea să se ridice la 150 000 oameni.

Presa mondială jidovească a înconjurat această armată inexistentă jidovească cu o amplă propagandă, scoţând în special în evidenţă curajul şi vitejia care ar însefleţi-o, şi acordându-i un considerabil acont de lauri.

Care însă este realitatea cu această armată atât de mult propagată? In 1939 încă nu s'au înregistrat fapte de arme ale ei. In 1940, în decursul operaţiunilor de nimicire a forţei militare a Franţei, trupele germane au pus mâna şi pe o ceată de jidani. Aceasta a fost totul.

Câtva timp nu s'a mai auzit nimic despre armata-fantomă a iudaismului, până când, în 1941, trimisul special al ziarului "Völkischer Beobachter", d-l. Dr. Fritz Zierke a descoperit într'un lagăr de prizonieri care se afla în Istmul dela Corint, aproximativ 1000 jidani în uniforme. Iată acum ce scrie d-l. Dr. Zierke despre această "armată de eroi" a iudaismului, încăpută în mâinile trupelor germane:

"Aceştia erau deci solii armatei jidoveşti anunţate de nenumărate ori de Chaim Weizmann şi de Hore Belisha cu trâmbiţele Ierihonului, căreia şi Churchill şi Eden îi împărţiseră cu larghețe lauri cu mult încă înainte de ce a luat fiinţă! Aceştia erau macabeii timpului nostru! Pentru toţi aceia, cari au avut ocazia să-i privească mai de aproape ei au fost o mare decepţie. La fel ca înainte vreme, când la spatele aparenţei nobile a baronilor aurului nu stătea decât murdăria Colomeei, când la spatele marilor proprietari de herghelii nu stătea decât negustorul de cai din Wolinia şi la spatele marelui romancier cunoscut în lumea

Universitară

întreagă negustorul de vechituri din ghetourile galiţiene — aceşti pretinşi luptători fanatici împotriva flagelului german nu erau decât nişte pârliţi, nişte soldaţi în genul micului Moriţ."

"Mă uitam cum stăteau în faţa noastră, luptătorii din batalioanele palestinene. Printre ei mulţi emigranţi: unul fusese până în 1933 comerciant de manufactură la Stuttgart, altul fusese proprietarul unui magazin de opticării la Breslau, al treilea se ocupase la Lipsca cu fineţele comerţului de blănuri, altul iar se încercase la Breslau cu ziaristica până ce vântul aspru al anului 1933 l-a scos din Germania. In ţara făgăduinţelor au fost aruncaţi printre coreligionarii lor din Polonia, România, Ungaria, cu toţii jidani galiţieni, cari sperau că vor putea realiza în Palestina afaceri şi mai frumoase. După anşlusul Austriei un nou val de imigranţi a fost aruncat la ţărmul Palestinei, împreună cu ei au sosit şi primii jidani mai precauţi din Praga. Jidanii emigraţi din Germania au fost atât de numeroşi, încât la un moment dat existau greutăţi mari în priveşte înţelegerea în limba ebraică."

"Poate au pornit ei la drum cu planul de a se răzbuna împotriva Germaniei pentru toate câte le-au pierdut în Germania la sfârşitul dominaţiei lor în 1933, ajutând la planul de a nimici Germania, cel mai mare duşman al iudaismului. Despre aceasta li-am pus întrebări. **In orice caz aşteptările noastre de a ne afla în faţa unor eroi şi idealişti jidani nu s'au împlinit."**

"Ce vreţi — ce puteam să facem? Pe noi, aşa cum ne vedeţi, nu pot decât să Vă spun că am mers în război, **fiindcă trebuia să mergem."** Asigurarea aceasta o făcură unul după altul. cu toţii. Un fabricant de ceasornice din Haaga, care a vrut să înfiinţeze o filială la Haifa, fiind acolo surprins de evenimente, parcă se simţia purtătorul de cuvânt al grupului întreg. "Acum vorbesc eu" — cu aceasta îi făcu pe ceilalţi pentru câtva timp să tacă, iar pe urmă, foarte teatralic şi pe larg povesti cum de a ajuns în situaţia aceasta."

"La izbucnirea războiului s'a terminat de azi pe mâine şi tot exportul jidanilor din Palestina. Culesul viilor şi al portocalilor nu mai renta. Iar acestea fuseseră ramurile principale ale exportului din Palestina . . ."

"Solda de trei şilinge pe zi (pe cari Anglia îi plătea "voluntarilor" jidani — NR) de sigur îi atrăgea pe mulţi, neputându-i îndupleca însă să treacă peste aversiunea înăscută a jidanilor împotriva războiului şi a uniformelor. Ici-colo se mai anunţa unul sau altul, nici pe departe nu se atingea însă cifra de care avea nevoe Anglia. Atunci autorităţile mandatare britanice se puseră în legătură cu organele de autoadministrare sioniste, iar acestea au stabilit pentru fiecare comună numărul „voluntarilor" cari trebuiau să se recruteze. Toată comuna trăgea la sorţi, iar cine eşea, era "voluntar"."

"Englezii şi-au dat bine seamă că nu puteau face isprăvi mari cu voluntarii lor jidani dacă-i trimiteau în liniile prime. Astfel ei îi întrebuinţau ca pionieri auxiliari pentru construirea de şosele. La început fusese vorbe că nu vor părăsi Palestina, pe urmă Africa, în fine au fost trimişi împotriva voinţei lor şi în Grecia. Acolo batalionul întreg a fost prins de soldaţii germani. Vitejii luptători jidani se refugiaseră până în colţurile cele mai îndepărtate ale Peloponezului, unde în fine au căzut în mâinile urmăritorilor germani . . ."

"Acum jidanii sunt plini de cuvinte de recunoştinţă pentru tratamentul uman căruia au fost expuşi . . . . **Nici un singur reprezentant al cremei inteligenţei jidoveşti nici unul singur dintre toţi agitatorii de război jidani, nu s'au înrolat în corpul voluntarilor, ci au lăsat să o facă jidanii mici."**

"Natural nu putem şti ce s'a hotărât între Anglia şi organizaţia sionistă" — a declarat unul dintre creerele luminate ale eroilor împiedicaţi, el totuşi simţea

bine că deşi iudaismul mondial aruncă în aer toate minele pregătite pentru lupta împotriva Reichului, **el este însă departe de a sacrifica sau risca sânge jidovesc.** Cei câţiva nenorociţi cari au apărut în Grecia, fuseseră luaţi cu de-a sila şi din ordinul Angliei . . ."

Este într'adevăr un simptom trist pentru declinul mărimii şi al moralului politic al Imperiului Britanic faptul, că Anglia mai crede că ar putea împiedeca înfrângerea cu câteva mii de jidani constrânşi la serviciul militar. Pe de altă parte însă trebue menţionat şi blamajul, pe care l-a suferit presa mondială jidovească cu propaganda ei în favoarea curajului şi a idealismului "multor mii de voluntari" jidani.

Incă la 27 Mai 1940 s'a putut ceti în ziarul "Egyptian Gazette" din Cairo:

"Jidanii aşteaptă cu nerăbdare momentul când vor putea ajuta aliaţilor." Intr'un articol de fond londonezul "Jewish Standard" a declarat următoarele: "Momentul actual impune aliaţilor să nu irosească nici un singur atom de energie. Jidanii sunt gata să ocupe în disputul acesta un loc de frunte. Le spunem aliaţilor în toată forma, în lupta de azi au nevoe de cunoştinţele noastre, de înverşunarea care ne conduce, de patima noastră şi de avantajul răsfirării noastre în lume. Cerem să se primească imediat oferta noastră şi să se înfiinţeze o armată jidovească, în care să se întrunească toate puterile bărbăteşti ale iudaismului, cerem să se mobilizeze toate forţele mintale jidoveşti şi toate capacităţile noastre, ca să putem întâmpina împreună pe inamicul comun."

Atâtea cuvinte, atâtea fraze, şi care este relitatea? Aspectul realităţii diferă enorm de frazeologia propagandei jidoveşti! In orice caz, în Grecia armata "voluntarilor" jidani a ajuns la un sfârşit rapid şi prea puţin glorios.

(Serviciul-Mondial)

— 3 —

Jidanul Hillmann agită la război.

Cu ocazia congresului anual al Comisiei industriale americane la New York, Vicepreşedintele Biroului Producţiei de Război, jidanul Hillman, a ţinut o cuvântare în care — după relatările ziarului "New York Times" — ceru dela industria de război americană să-şi intensifice considerabil producţia.

In decursul expunerilor sale jidanul Hillman declară următoarele: "Statele Unite nu pot şi nu vor slăbi străduinţele lor de a ajuta Angliei. Lupta Angliei este şi lupta Americii. O victorie a Germaniei ar lovi şi America. Iar atunci New York trebue să se teamă să nu devină o a doua Londră. In nici un caz Statele Unite un pot aştepta până când coastele lor vor deveni o mare de flăcări ale oraşelor lor arzânde."

In decursul declaraţiilor sale jidanul Hillman s'a exprimat în continuare pentru o imediată intrare a Americii în război împotriva Germaniei şi a Italiei antijidoveşti. Jidanul Hillman care în tinereţea sa a urmat o şcoală de rabini în Rusia, vrea deci să sacrifice fără multe considerente poporul american pentru interesele iudaismului mondial. Cu toate că comportamentul lui este astăzi mai american decât al americanilor, el nu este condus de motive ideologice, ci exclusiv de ura oarbă şi destructivă a rasei sale jidoveşti împotriva Germaniei şi a Italiei antijidoveşti. Lui Hillman îi este indiferent, dacă agitaţia sa furibundă contribue şi ea, la aruncarea într'o catastrofă de proporţii de neprevăzut ţara care-l găzdueşte, căci pentru el America nu înseamnă nimic, politica de război a iudaismului mondial însă totul.

(Serviciul-Mondial)

— 4 —

Și Vicepreședintele Statelor Unite îi sugestionează poporului american că de fapt s'ar afla în război.

La 2 Mai 1941 Vicepreședintele Statelor Unite, Wallace a vorbit la posturile de radio americane adresându-se poporului american. Intre altele el declară următoarele:

"**America are misiunea de a câștiga războiul și pe urmă și pacea.** Dupăce vom fi câștigat războiul, un lucru de care nu mă îndoesc, ne vom afla în fața problemelor păcii. De astă dată — în fața faptului că America își ia asupră-și greua sarcină de a le câștiga amândouă, adecă războiul și pacea — trebue să ne luăm asupră-ne și răspunderea de a pune bazele libertății și ale bunăvoinței, care să perpetueze pacea."

La fel ca Președintele Roosevelt, nici Vicepreședintele Statelor Unite nu este decât un purtător de cuvânt al agitației de război jidovești. Se știe că poporul american nu are nici în clin și nici în mânecă cu actualul război european. Cu toate acestea Vicepreședintele Wallace declară că America trebue să câștige acest război. In realitate însă nu poporul american, ci iudaismul mondial este interesat la câștigarea războiului. Aci poporul american nu a primit decât rolul onorabil de a scoate din foc castaniile iudaismului mondial. Iar din motivul acesta Vicepreședintele Wallace și aderenții săi vânduți jidanilor sugestionează poporului american că de fapt s'ar afla în război și că acum ar trebui să câștige războiul.

(Serviciul-Mondial)

— 5 —

Generalul Smuts laudă intervenția jidanilor în favoarea Angliei.

Este cunoscut că Premierul Africei de Sud, Generalul Smuts, este unul dintre cei mai infocați prieteni contemporani ai iudaismului. Sentimentele sale sunt oarecum explicabile prin faptul că întreaga sa carieră și ascensiune politică o datorește la rândul lui iudaismului, care vede în persoana sa o unealtă docilă pentru realizarea planurilor de dominație jidovești. Guvernarea Generalului Smuts nu mai are nimic comun cu ceeace se numește dreptate. Pe de o parte ea excelează prin suprimarea fără milă a populației bure din Africa de Sud, iar pe de altă parte ea avantajează în văzul lumii întregi numeroasele elemente jidovești adunate în Africa de Sud din toate colțurile pământului. In modul acesta Generalul Smuts a reușit să facă din jidanii săi stăpânii adevărați ai Africei de Sud, în timp ce populația bură a fost privată de avuțiile ei și declasată.

Intr'un mesaj trimis congresului sionist din Africa de Sud Generalul Smuts îi mulțumește iudaismului pentru ajutorul eficace pe care i l-a dat Imperiului Britanic în lupta sa împotriva puterilor Axei. Mai departe Generalul Smuts scoate în evidență pretinsul număr mare de voluntari de război jidani, cari s'ar fi recrutat din Africa de Sud. Textual Generalul Smuts declară în mesajul său următoarele:

"In anii cari vor urma după război se va ști, că deși au fost unii cari au șovăit sau au disperat, jidanii însă au fost întotdeauna cu credință alături de aliați."

Cu aceasta Generalul Smuts vrea să spună, că după război jidanii ar putea revendica pentru ei deosebite drepturi, deoarece ar urma să fie răsplătiți pentru

credința lor față de Anglia. Socotelile Generalului Smuts sunt foarte bune și greșesc numai într'un singur punct și anume: Anglia nu va ajunge în situația fericită de a putea răsplăti atașamentul pentru ea al jidanilor, deoarece va pierde războiul.

(Serviciul-Mondial)

— 6 —

Afacerismul jidovesc acomodat alarmelor aeriene din Londra.

Afaceriștii jidani din Londra folosesc situația grea, în care a ajuns populația orașului din cauza numeroaselor alarme aeriene, într'un mod specific pentru ei, folosind aceste alarme în reclama lor, pentru a face pe urmă afaceri cu atât mai grase.

Să aruncăm o privire asupra paginei de inserate a ziarului jidovesc din Londra "Jewish Chronicle". Firma Marshall and Snelgrove oferă in modul următor haine speciale pentru zonele periclitate și pentru adăposturile antiaeriene:

'Dela orele nouă seara până la șase dimineața, cel mai bine îți stă o rochie de lână Newquay cu o foarte simpatică rochie."

Intr'un alt inserat se poate ceti:

'La atacuri aeriene scăpați de durerile de cap provocate de tragerea tunurilor luând Cephos. Cephos alintă durerile și liniștește nervii. Cine ia Cephos înainte de a intra în adăpostul împotriva atacurilor aeriene, este protejat de răceală."

Firma Lloyd Rekusen and Sons Ltd. aduce următoarele la cunoștința femeilor din casele evacuate:

"Vă rugăm să ne comunicați adresa negustorului Dvs. de alimente, pentru ca să primiți ca de obicei pâinea nedospită de Paște și tocmagii cușeri."

Altă firmă oferă un mijloc împotriva "Sheleritei" ("Shelter" — engl. adăpost împotriva atacurilor aeriene, NR). Anunțul sună cum urmează:

"Shelerita este o formă extrem de periculoasă a reumatismului. Reumatismul nu cunoaște îndurare! In timp ce Vă protejați împotriva bombelor, corpul Dvs. este distrus de umezeală, raceală și insomnie. Remediul cel mai bun este medicamentul "Medipeat".

Dupăcum se vede afaceriștii jidani din Londra s'au acomodat perfect situației noui. Ca pretutindeni în lume și aici jidanul știe să folosească până și în cele mai neînsemnate amănunte războiul pentru a trage foloasele sale. Complect lipsiți de gust jidanii londonezi folosesc situația grea în care a ajuns populația Londrei din cauza incontinuelor atacuri aeriene germane, pentru a înregistra câștiguri ușoare.

(Serviciul-Mondial)

— 7 —

Dragostea iudaismului pentru Anglia.

Acum câtva timp a avut loc la New York o conferință a stăpânitorilor jidani ai Americii, la care au participat 1000 delegați, reprezentând 50 comunități israelite. Cu această ocazie s'a hotărât să se întreprindă o campanie propagandistică pentru susținerea Angliei în lupta ei împotriva Germaniei și Italiei. In curând urmează să fie trimise în Anglia ca un cadou al jidanilor americani 200 bucătării mobile de câmp.

Ziarul "B'nai B'rith Messenger" care apare la Los Angeles, a scris la 3 Ianuarie 1941 următoarele despre acţiunea propagandistică a iudaismului în favoarea Angliei:

"Moţiunile sunt un semn pentru simpatia, pe care jidanii din America o au pentru Marea Britanie. Ele exprimă speranţele jidanilor din Statele Unite că Anglia va termina războiul victorioasă. Este de sine înţeles că sentimentele tuturor jidanilor din Statele Unite, deci şi ale jidanilor cari nu au fost reprezentaţi la congres, sunt alături de Anglia."

"Ici-colo jidanii vor fi având în jurul unor probleme în legătură cu Palestina diferenţele lor cu Anglia, întotdeauna sentimentele lor de prietenie erau net în favoarea Angliei. Aceasta se referă şi la timpul înainte de izbucnirea războiului. Prietenia jidanilor pentru Anglia este foarte veche. Tradiţia ei merge până la Oliver Cromwell. In 1655 Cromwell a înlăturat legiferarea duşmănoasă jidanilor. El a fost primul bărbat de stat european, care a pus bazele emancipării jidanilor, care mai târziu s'a impus şi celorlalte ţări."

De fapt prietenia englezilor pentru jidani şi prietenia jidanilor pentru englezi este foarte veche. Ea este atât de veche, încât azi capitalismul jidovesc şi capitalismul englez au ajuns sa fie atât de împletite întreolaltă, încât au devenit pur şi simplu o unitate. De aceea şi soarta Angliei este strâns legată de soarta iudaismului şi de aceea se potriveşte azi mai bine decât oricând exclamaţia citată în ziarul "The Jewish Chronicle" din 27 Ianuarie 1939 a deputatului englez Colonel H. L. Nathan:

"Atunci când va cădea Sionul, şi Imperiul Britanic va cădea împreună cu el."

(Serviciul-Mondial)

— 8 —

Alianţa iudeo-britanică.

Ministrul britanic din Chile, Sir Charles Bentinck a fost dăunăzi rechemat de guvernul său în Anglia. Inainte de plecarea sa reprezentanţii sionismului şi ai lui Jewish Agency of Palestine i-au exprimat diplomatului englez sentimentele lor de mulţumire pentru modul energic, în care a luptat pentru cauza iudaismului şi în special a coloniei jidoveşti din Santiago de Chile.

Răspunzând reprezentanţilor iudaismului Sir Charles Bentinck a declarat între altele următoarele:

"In actuala luptă poporul britanic şi poporul jidovesc sunt aliaţi pe viaţă şi pe moarte."

Nu punem câtuşi de puţin la îndoială aceste cuvinte ale diplomatului britanic. Cel mult putem să le complectăm în sensul că la fel cum actualul război va aduce sfârşitul stăpânirii jidoveşti din Europa, la fel el va provoca şi sfârşitul hegemoniei britanice asupra continentului nostru.

(Serviciul-Mondial)

— 9 —

Războiul jidovesc împotriva nejidanilor.

In numărul ei din 20 Decemvrie 1940 revista jidovească "The American Hebrew" recunoaşte la pagina 8 cu mare franchetă, că războiul declanşat de Anglia este un război al jidanilor împotriva nejidanilor. Textual ea declară:

"Nici odată ideia unui război nu a fost atât de clară ca a războiului actual. Astăzi omenirea este împărţită în două tabere, cari luptă una împotriva celei-

lalte din cauza unei singure idei. Lupta se dă pentru concepţia de viaţă a jidanilor împotriva concepţiei de viaţă a duşmanilor jidanilor. Motivul luptei în care s'a angajat astăzi lumea întreagă este modul de viaţă jidovesc faţă de modul de viaţă al duşmanilor jidanilor."

Jidanii din Statele Unite au certificat cu aceasta negru pe alb poporului britanic, că nu luptă decât pentru interese jidoveşti.

(Serviciul-Mondial)

— 10 —

Idealul de pace al democraţiilor.

"Democraţie" se numeşte dominaţia poporului. Intr'un stat democratic ar trebui să domnească prin urmare poporul. In realitate însă statele democratice sunt guvernate de capitalismul jidovesc. Cu ajutorul banilor şi al propagandei lor jidanii au ştiut să acapareze în statele democratice puterea. "Democraţie" a ajuns astăzi să fie egal cu dominaţie jidovească. Aceasta este confirmat şi de următorul cuvânt al rabinului-şef decedat al Vienei, Dr. David Feuchtwang:

"Nu există nimic democratic ce nu ar fi totodată şi jidovesc, aceasta fiindcă întreg democratismul derivă din izvoare jidoveşti."*)

Cele mai mari democraţii contemporane sunt Imperiul Britanic şi Statele Unite.

Speakerul american de radio Ioan Steel a declarat de curând următoarele în legătură cu problema jidovească:

"Unul dintre idealurile principale de pace ale democraţiilor ar trebui să fie definitiva extirpare din Europa a antisemitismului."

Citatul acesta se găseşte în "Israelitisches Wochenblatt" din Elveţia, numărul din 18 Aprilie 1941.

Cele două mari democraţii Anglia şi Statele Unite nu fac deci decât să lupte pentru interesele iudaismului. Poporul englez luptă şi sângerează pentru restabilirea în Europa a dominaţiei jidanilor şi pentru ca după război jidanii să-şi continue cu atât mai liniştiţi tradiţionala lor îndeletnicire de a spolia şi tiraniza popoarele.

(Serviciul-Mondial)

— 11 —

Jidanii din ţinuturile ocupate ale Franţei.

Comandantul militar german al ţinuturilor ocupate ale Franţei a publicat o nouă ordonanţă pentru reglementarea problemei jidoveşti. Incepând cu ziua de 20 Mai li s'a interzis jidanilor să se îndeletnicească în următoarele ramuri profesionale: comerţul mare şi mic, restaurante şi hoteluri, asigurări, intreprinderi de navigaţie, de transport şi de trafic de toate genurile, bănci şi case de schimb, mijlociri de locuinţe, imobile şi hipoteci, plasament de mâini de lucru, activitate de agenţi, samsari, voyajori comerciali, etc.

Incepând cu data de 20 Mai 1941 jidanii nu mai au voe să ocupe locuri de conducere sau funcţiuni cari i-ar pune în contact cu clientela. Contravenienţele la aceste dispoziţiuni se pedepsesc cu închisoarea sau cu amende.

*) Vezi broşura "So verriet Juda Deutschland" (Astfel a trădat Iuda Germania), U. Bodung Verlag, Erfurt.

Prin ordonanța comandantului militar din ținuturile ocupate ale Franței s'a făcut un nou pas important înainte pentru eliminarea jidanilor din viața comercială și economică a Europei. Intr'o măsură progresivă problema jidovească din Europa se apropie de rezolvarea ei definitivă.

(Serviciul-Mondial)

— 12 —

Agitatorul de război jidan Elie Bois a fost ucis.

Dupăcum se anunță din Londra, cu ocazia unui atac aerian german a fost omorât jidanul Elie Bois, fostul redactor-șef al ziarului "Petit Parisien". Impreună cu jidanul Pertinax-Grünbaum, cu cunoscuta Madame Tabouis și cu Buré, jidanul Elie Bois a fost unul dintre cei mai criminali agitatori de război cari scriau în ziare franțuzești. Dupăcum s'a constatat ulterior. Elie Bois primise din partea Angliei mari sume de bani.

(Serviciul-Mondial)

— 13 —

Agitator de război jidan arestat în Franța în momentul când încerca să treacă granița.

Din Vichy se anunță că la Perpignan a fost arestat jidanul André Blümel în momentul când încerca să treacă clandestin granița în Spania. André Blümel este cumnatul lui Léon Blum. Pe timpul guvernului frontului popular el a fost șeful de cabinet al Premierului Léon Blum. Acum câteva săptămâni fusese arestată și nevasta lui Blümel, deasemenea în momentul când încerca să treaca clandestin granița spaniolă. De după zăbrelele care-l izolează de lumea dinafară André Blümel va avea acum ocazia să contemple asupra nenorocirilor pe cari le-a adus asupra poporului francez.

(Serviciul-Mondial)

— 14 —

Premierul Ungariei și problema jidovească.

Acum câtva timp Premierul Ungariei d-l. Ladislaus de Bardossy a ținut în fața Parlamentului ungar o cuvântare fundamentală, expunându-și programul politic. Cu această ocazie, ocupându-se cu problema jidovească, Premierul Ungariei a declarat următoarele: La judecarea acestei problame trebue să se pornească dela considerațiunea că problema jidovească nu este o problemă exclusiv a Ungariei. La o soluționare definitivă nu se poate ajunge decât printr'o rezolvare a ei generală, pe plan european. Totuși chiar acum trebue să se ajungă în Ungaria la o anumită clarifacare a acestei probleme.

Mai întâi trebue să se reformeze legile precedente, precizându-se cine este socotit jidan. Amestecarea jidanilor cu nejidani trebue impredicată prin lege. Jidanii trebuesc eliminați din viața socială, culturală și spirituală a Ungariei. Ei nu au voe să exercite nici o influență asupra educației poporului. Pozițiile economice ale țării nu au voe să stea nici în mâinile jidanilor și nici în ale nejidanilor. Ele nu au voe să fie deținute însă nici de oamenii de pae ai jidanilor.

In Ungaria trăesc aproape un milion de jidani. Contele Paul de Teleki (predecesorul Premierului Bardossy — NR) a studiat temeinic problema jido-

vească din Ungaria, pregătind și soluționarea ei. Pe baza lucrărilor de pregătire ale contelui Paul Teleki, Premierul de Bardossy a promis că va realiza o soluționare a problemei jidovești din Ungaria.

Avem toată speranța că Premierul Ungariei va reuși în curând să aducă o soluționare a problemei jidovești pentru a elibera definitiv poporul ungar de paraziții săi jidani.

(Serviciul-Mondial)

— 15 —

Jidanii din Turcia.

Fața de o populație totală de aproximativ 15 milioane de locuitori, locuesc în Turcia cca. 100 000 jidani. Mai mult de jumătate din ei locuesc în micul teritoriu turc din Europa, anume aproape 50 000 în fosta capitală Istambul și 5000 la Adrianopole. In Asia Mică dominația jidovească grevează cu centrul la Smirna. In districtele asiatice ale Turciei numărul jidanilor este numai foarte redus. Turcia a încercat să rezolve problema jidovească care există pretutindeni acolo unde trăesc jidani, în genul ei. Tânărul naționalism turc a cerut dela jidani să se acomodeze genului de viață turc, devenind turci. Natural aceasta a fost pentru jidani o binevenită ocazie de a încerca un camuflaj în stil mare. Spaniola și idișul au fost scoase din limbajul lor de toate zilele iar școlile jidovești au fost camuflate în școli turcești. Natural în modul acesta problema jidovească din Turcia nu se va putea rezolva, un lucru care se înțelege într'o măsură crescândă și în Turcia.

(Serviciul-Mondial)

— 16 —

Recenzie la noua ediția a lexicoanelor Meyer.

A opta ediție a cunoscutelor lexicoane Meyer, cari în peste loo de ani de existență au devenit cunoscute și dincolo de granițele limbei germane, a ținut seamă și de misiunea politică de care trebuie să țină seamă și un lexicon, dacă vrea să-și păstreze actualitatea. Și astfel în noua ediție a lexiconului Meyer vedem afară de datele pur statistice, biografii, cărți noui etc. și o serie întreagă de articole mai mari, cari denotă spiritul național-socialist.

Astfel, în articolul intitulat "Democrație" se face o dare de seamă istorică asupra diferențelor de structură între democrația parlamentară și democrația germană. Sub cuvântul "German" găsim o foarte interesantă istorie politică a strămoșilor germani în timp ce în explicația cuvântului "Führer-Grundsatz" (principiul conducătorului) se evidențiază clar legea de bază a ideologiei și concepției de stat național-socialiste.

Tot atât de interesant este și articolul pe care-l găsim la "Europa", cuprinzând peste 20 de coloane de text, cari tratează desvoltarea politică și culturală a continentului nostru și fiind complectat cu 12 hărți.

Și la problemele cari interesează politica națională germană, ca de exemplu germanii din străinătate și fostele colonii germane, concepția nouă germană despre istorie este într'o largă măsură luată în considerare.

Diferitele cuvinte singulare sunt privite după nouile concepții ideologice. Articolele pe cari le găsim sub "Mensch", "Mendelsche Regeln" etc. respectă ultimele cunoștințe ale istoriei naturale contemporane.

"Serviciul Mondial" caută . . .

Prieteni ai "Serviciului-Mondial" ni s'au adresat cu rugămintea de a le procura următoarele numere ale "Serviciului-Mondial", cari le lipsesc din colecție:

Ediția germană	1940	VII/16 și 17
„ engleză	1939	VI/16 și 17
„ franceză	1939	VI/ 2
„ „	1939	VI/ 3
„ „	1939	VI/ 4
„ „	1939	VI/ 5
„ „	1939	VI/ 6
„ „	1939	VI/21
„ „	1939	VI/22
„ „	1939	VI/23
„ „	1939	VI/24
„ rusească	1939	VI/10 și 11
„ ungară	1939	VI/ 1
„ „	1939	VI/ 4
„ „	1939	VI/ 5
„ „	1939	VI/14
„ spaniolă	Nr. 27	
„ „	Nr. 29	
„ „	Nr. 53	
„ „	Nr. 54	
„ olandeză	Nr. II/21	
„ suedeză	Nr. I/11 și 12	
„ daneză	Nr. 1/ 6.	

Deoarece "Serviciul Mondial" nu dispune de aceste numere decât ca exemplare pentru archivă, rugăm pe cititorii noștri cari dispun de numerile de mai sus în dublu exemplar, să ne trimită exemplarele de care nu mai au nevoie, pentru ca noi la rândul nostru să le putem trimite prietenilor "Serviciului-Mondial".

(Serviciul-Mondial)

1.13148/20.08.84